

POLITECHNIKA POZNAŃSKA

Wydział Architektury

ul. Nieszawska 13A, 61-021 Poznań, tel. +48 61 665 3301, fax +48 61 665 3300

e-mail: office_darf@put.poznan.pl, www.architektura.put.poznan.pl

KARTA OPISU MODUŁU ZAJĘĆ

Nazwa modułu/przedmiotu		Kod	
WYSTAWIENICTWO		A_K_1.6_017	
Kierunek studiów	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny)	Rok / Semestr	
ARCHITEKTURA	ogólnoakademicki	III/6	
Specjalność	Przedmiot oferowany w języku:	Kurs (obligatoryjny/obieralny)	
-	polskim/angielskim	obieralny	
Godziny		Liczba punktów	
Wykłady: 15 Ćwiczenia: - Laboratoria: - Projekty / semina: 15		2	
Stopień studiów:	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna)	Obszar(y) kształcenia	Podział ECTS (liczba i %)
I	STACJONARNE	NAUKI TECHNICZNE	2 (100%)
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny)		(ogólnouczelniany, z innego kierunku)	
kierunkowy		ogólnouczelniany	
Odpowiedzialny za przedmiot: prof. dr hab. inż. arch. Wojciech Bonenberg e-mail: wojciech.bonenberg@put.poznan.pl Wydział Architektury ul. Nieszawska 13C, 61-021 Poznań tel.: 061 665 32 60		Wykładowca: dr inż. arch., mgr sztuki Magdalena Gyurkovich e-mail: magdalena.gyurkovich@put.poznan.pl mgr inż. arch. Agata Florkowska, mgr sztuki Jakub Owsian	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:			
1	Wiedza:	<ul style="list-style-type: none">student ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu projektowania architektonicznego .student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego,student ma podstawową wiedzę z zakresu kompozycji architektonicznej i urbanistycznej	
2	Umiejętności:	<ul style="list-style-type: none">student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie.student potrafi dokonać analizy krytycznej zespołu przestrzennego pod względem kompozycji i funkcji.	
3	Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none">student rozumie konieczność stałego podnoszenia swoich kwalifikacji , wykazuje otwartość na różnorodne źródła inspiracjistudent jest w stanie zidentyfikować potrzeby użytkownika przestrzeni.student wykazuje otwartość i ciekawość na różnorodne interdyscyplinarne zagadnienia związane prezentowanym zagadnieniem.	
Cel przedmiotu:			

Wykłady:			
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przedstawienie studentom różnorodnych zagadnień związanych z eksponowaniem zbiorów muzealnych, zbiorów naukowych, zbiorów sztuki, ekspozycji komercyjnych i ekspozycji problemowych. ▪ Przedstawienie zróżnicowanych form prezentacji i podstaw ich projektowania. ▪ Zapoznanie studentów z osiągnięciami wystawienniczymi na tle historii architektury. W szczególności retrospektywa architektury Expo i PWK. ▪ Przedstawienie współczesnych realizacji i najnowszych osiągnięć w tej dziedzinie. ▪ Prezentacja uzupełniających dziedzin projektowych wykorzystanych w wystawiennictwie, projektowanie graficzne, design, scenografia, multimedia. 			
Projekt:			
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zapoznanie studenta z projektowaniem przestrzeni dedykowanej prezentacji – eksponowaniu. ▪ Ćwiczenie ma pobudzić studenta do poszukiwania kreatywnych, niekonwencjonalnych sposobów kształtowania przestrzeni prezentacji z uwzględnieniem realnych założeń funkcjonalnych. ▪ Studenci w trakcie ćwiczenia mają zwrócić szczególną uwagę na wewnętrzne osie widokowe, najścia, otwarcia, różnice w ekspozycji domkniętej i otwartej. Na skalę człowieka i ergonomię. ▪ Ćwiczenie umożliwia poznanie podstawowych zagadnień łączenia kompozycji architektonicznej z grafiką 			
Efekty kształcenia			
Wiedza:			
Efekty kierunkowe		student, który zaliczył przedmiot,	Odniesienie do obszarowych efektów kształcenia
W01	A1_W01	student ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu wystawiennictwa	P6S_WG
W02	A1_W02	student ma wiedzę o współczesnych trendach rozwojowych w projektowaniu wystaw w Polsce, Europie i na świecie;	P6S_WG
W04	A1_W18	zna podstawowe metody, techniki, narzędzia i materiały stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich z zakresu wystawiennictwa	P6S_WG
Umiejętności:			
U01	A1_U01	student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł, dokonywać ich interpretacji oraz wyciągać wnioski, formułować i uzasadniać opinie;	P6S_UW
U03	A1_U02	student ma umiejętność samokształcenia się	P6S_UW
U04	A1_U10	potrafi narysować i zwymiarować podstawowe elementy konstrukcyjne i budowlane w koncepcji wystawienniczej	P6S_UW
U04	A1_U22	potrafi zaprojektować wystawę w zdefiniowanym kontekście przestrzennym oraz dobrać stosowne rozwiązania konstrukcyjno-budowlane;	P6S_UW
Kompetencje społeczne:			
K01	A1_K01	potrafi pracować nad wyznaczonym zadaniem samodzielnie oraz współpracować w zespole, przyjmując w nim różne role; wykazuje się w tej pracy odpowiedzialnością	-
K02	A1_K03	student rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego doksztalcania się, podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych	-
Metody kształcenia			
1. Wykłady / wykłady problemowe. 2. Projekty / metoda projektów – praktyczny. 3. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).			
Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia			
Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia			
Zasady zaliczenia wykładów z Wystawiennictwa.			
Uczestnictwo w wykładach z Wystawiennictwa jest obowiązkowe i stanowi podstawę zaliczenia tego przedmiotu. Na końcową ocenę wchodzi obecność (70% oceny końcowej) oraz wyniki z końcowego kolokwium (30% oceny końcowej)			
Warunkiem zaliczenia i sposobu oceny projektu są następujące kryteria			
Systematyczność pracy i obecność na zajęciach			
Poprawne zdefiniowanie charakteru i potrzeb jakie muszą być spełnione dla dobrej ekspozycji obiektu.			

Uwzględnienie zachowań zwiedzającego w projektowanej przestrzeni
Interesujące rozwiązania funkcjonalne.
Kreatywne podejście do projektowanej przestrzeni.

Ocena formująca wykłady:

- ocena wiedzy – aktywność na wykładach
- ocena z kolokwium

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena formująca projekty:

- ocena pracy semestralnej
- oceny z prac rysunkowych

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca wykład:

- stanowiąca średnią z ocen cząstkowych (wiedza i obecności)

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca projekt:

- stanowiąca średnią z ocen cząstkowych (wiedza i umiejętności rysunkowe)

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Wykłady Wystawiennictwo:

7 wykładów dwugodzinnych w semestrze zimowym + 1 wykład jednogodzinny przeznaczony na sprawdzian zdobytej wiedzy). Wykłady mają charakter monograficzny i nawiązują do przebiegu ćwiczeń, w części rozszerzają problematykę ćwiczeń. W szczególności dotyczą następujących zagadnień:

Wykład 1: Wprowadzenie do zagadnień projektowania wystaw i ekspozycji .

Różnorodne formy aktywności wystawienniczej: muzea, galerie, ekspozycje tematyczne, architektura i wystawy Expo, stoiska targowe, stoiska promocyjne i aranżacje eventowe.

Wykład 2: Ekspozycje muzealne

Przedstawienie klasyfikacji. Omówienie podstawowych zagadnień projektowych i powiązań pomiędzy scenariuszem i kompozycją ekspozycji. Prezentacja rozwiązań projektowych.

Wykład 3: Ekspozycje tematyczne-problemowe i ekspozycje komercyjne

Różnorodność, kompozycja, rozwiązania projektowe. Prezentacja współczesnych rozwiązań projektowych.

Wykład 4: Ekspozycje komercyjne – stoiska targowe

Systematyka i charakterystyka stoisk targowych. Funkcja. Technologie. Prezentacja współczesnych realizacji.

Wykład 5: Architektura Expo 1851-1925 i Powszechna Wystawa Krajowa 1929

Chronologiczna prezentacja architektury Expo, z szczególnym uwzględnieniem sposobu kształtowania przestrzeni ekspozycyjnych. Prezentacja Powszechnej Wystawy Krajowej na tle osiągnięć europejskich. Omówienie terenów targowych w kontekście współczesnego Poznania.

Wykład 6: Architektura Expo 1933 do czasów współczesnych

Architektura Expo obiekty i ekspozycje. Chicago 1933-34, Paryż 1937, Nowy York 1939 , Bruksela 1958, Nowy York 1964, Montreal 1967, Osaka 1970, Hannover 2000.

Wykład 7: Wykład uzupełniający - prezentacja jednej z dziedzin projektowych powiązanych wystawiennictwem- np. historia meble.

Tradycja meblarska jako jedna z dziedzin powiązanych z wystawiennictwem.

Przekrojowa prezentacja historii mebla, dzieła wielkich mistrzów meblarstwa.

Alternatywny wykład – Grafika użytkowa

Grafika jako element kompozycji wystawienniczej. Formy i techniki

Zagadnienie Wystawiennictwo projekt:

Projekt czasowego stoiska komercyjnego od 36 do +/-50 m2 (10x5, lub 7x7)

Lokalizacja to zadane przestrzenie publiczne, halle galerii handlowych, halle lotniska, dworca kolejowego i inne.

Powierzchnia działki wyspowa / obejście z czterech stron/.

Warunki techniczne nie pozwalają na utwierdzenie struktury w podłożu, pozwalają na podwieszenia elementów.

Ograniczenie wysokości maksymalnej zabudowy do 6 m. Projektowana struktura ma być parterowa bez antresol.

Na pierwszych zajęciach w trybie szybkiego wyboru np: losowania studenci otrzymują temat – przedmiot ekspozycji . Mam być to obiekt o który student w łatwy sposób zbierze potrzebne informacje. Przykładowe zagadnienie ekspozycji: okulary, zegarek sportowy, buty sportowe, gry na ipada, fotel biurowy, kaski rowerowe, telefon komórkowy, ekspozycja promocyjna „młodego designera”, wydawnictwo architektoniczne, stoisko promujące ikonę architektury, stoisko promujące organizacje humanitarną lub region, ekspozycja informacyjna o wybranej uczelni. ect.

Zalecane aby każdy ze studentów miał inny temat ekspozycji.

W ramach stoiska powinny wchodzić następujące strefy funkcjonalne :

- ekspozycja
- strefa informacji
- przestrzeń rozmowy
- oraz ewentualna przestrzeń do przechowywania składowania niewielkich elementów bardziej w formie mebla niż pomieszczenia

Analiza obiektu ekspozycji to szereg wniosków wynikających z charakteru tematu między innymi : jak powinien być prezentowany czy to ekspozycja czynna – pozwalająca na dotknięcie wypróbowanie czy pasywna. w jaki sposób jest przechowywany czy potrzebuje statywu, gabloty, witryny ect. Do analizy wchodzi określenie rodzaju odbiorcy dla którego głównie jest dedykowana przestrzeń, jakie wymagania są związane z marka pro-dukta : logotyp, kolorystyka, stylistyka graficzna.

Studenci opracowują wielowariantowe koncepcje formy przestrzennej stoiska. Zaproponowane rozwiązania są omawiane pod względem wewnętrznych, osi widokowych, najść otwarć oraz ergonomii i balansu pomiędzy ekspresja formy a celem eksponowania. Wybrana koncepcja jest dopracowywana pod względem detalu, koncepcji rozmieszczenia i rodzaju oświetlenia, kolorystyki, doboru materiałów i wyposażenia.

Finalne opracowanie projektu obejmuje: rzut, ewentualne widoki z góry, elewacje, kłady ścian, przekroje (skala 1:50), projektowany detal (skala 1:20, 1:10) oraz prezentacje w ujęciu perspektywicznym lub aksonometrycznym w technice dowolnej. Format A3 minimum 2 plansze.

Literatura podstawowa:

1. Żórawski Juliusz, O budowie formy architektonicznej, Arkady, Warszawa, 1962.
2. Watin David, Historia Architektury Zachodniej , Arkady Warszawa,2001
3. Tietz Jurgen, Historia Architektury XX Wieku, Konemann ,Kolonia 2001
4. Kysiak M., Architektura Pawilonów Wystawowych, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1998
5. Wystawa Nowojorska, Instytut Sztuki Polskiej Akademii Nauk, Warszawa,2012
6. Loren J., Skolnick L., Berger C., Czym jest projektowanie wystaw? ABE Dom Wydawniczy, Warszawa, 2008
7. E-skrypt dla przedmiotu „Wystawiennictwo”.

Literatura uzupełniająca:

1. Barton A.,Schwarz U. Frey C., Projektfeld Ausstellun. Project Scope:ExhibitionDesign. Brikhauser,Basel 2012
2. Hughes Philip, Exhibition Design, Portfolio, Londyn 2008
3. Grand Stand Frame Publisher , avedition, 2003
4. Grand Stand 2 Frame Publisher , Amsterdam 2008
5. Grand Stand 3 Frame Publisher , Amsterdam 2011
6. SCENO GRAPHY avedition, Studgart 2011
7. Exhibition Design Daab
8. Exhibition Design Arquitectura efimera, Mansa
9. On show Ginko Press
10. Warnecke J-CH Exhibition Planning Collaboration between museum and designer, Avedition, Stuttgart 2014
11. Muller A., Mohlmann F. Neue ausstellungs gestaltung, New exhibition design 1900-2000, Avedition, Stuttgart 2014

Obciążenie pracą studenta

forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	50	2
Zajęcia wymagające indywidualnego kontaktu z nauczycielem	35	1
Zajęcia o charakterze praktycznym	30	1

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

forma aktywności	liczba godzin
udział w wykładach	15 h
udział w ćwiczeniach/ laboratoriach (projektach)	15 h
przygotowanie do ćwiczeń/ laboratoriów	0 h
przygotowanie do kolokwium/przeglądu zaliczeniowego	15 h
udział w konsultacjach związanych z realizacją procesu kształcenia	5 h
przygotowanie do egzaminu	0 h
obecność na egzaminie	0 h

Łączny nakład pracy studenta: **2 ECTS**

50 h

W ramach tak określonego nakładu pracy studenta:

- zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:

15h + 15h + 5h = **35h**

1 ECTS